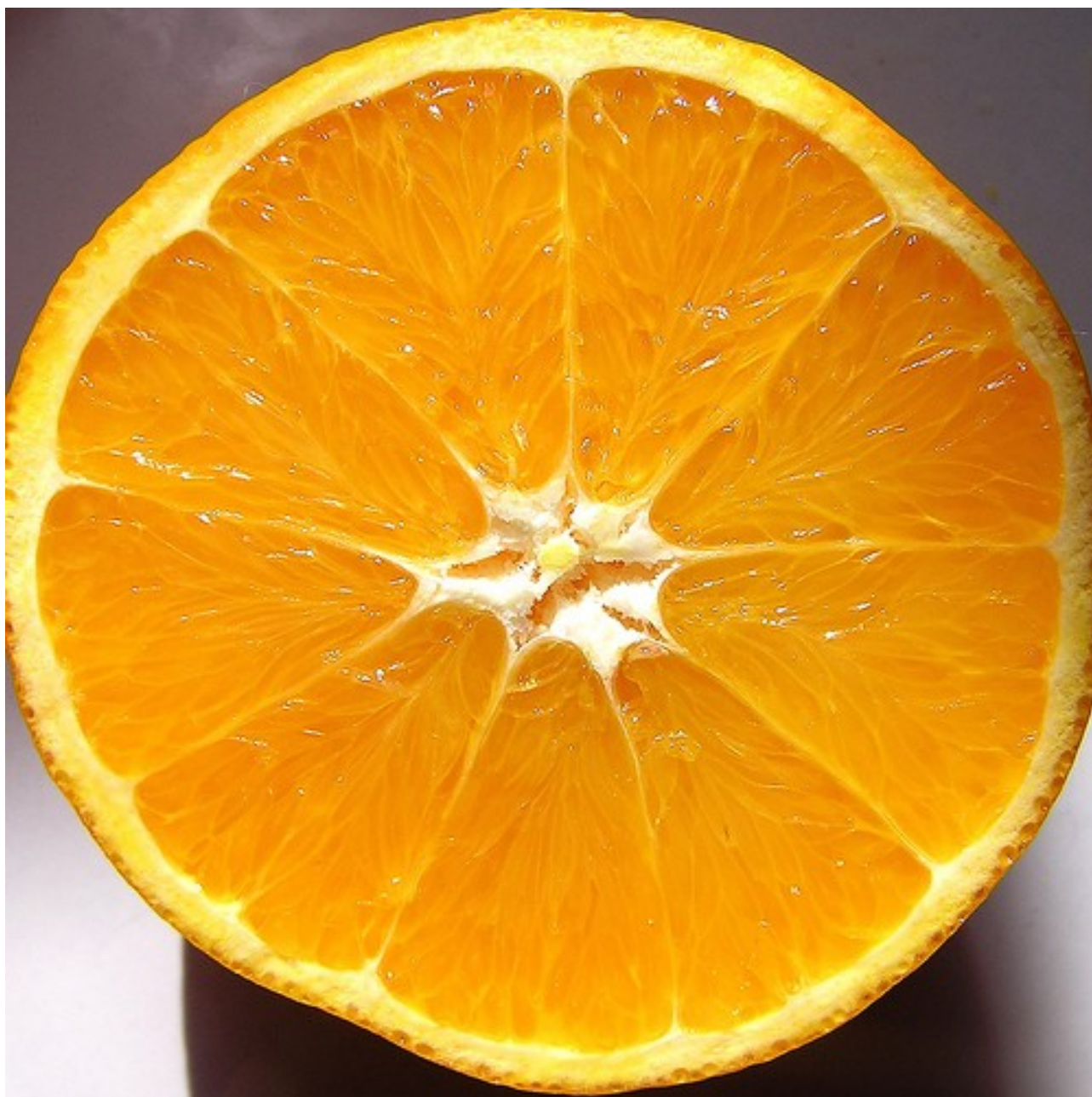

Портокалът

от Бенджамин Розенбаум

BenjaminRosenbaum.com

[Small Beer Press](#)

фотография: [Muffet](#)
[[creative commons, attribution 2.0 generic](#)]

Един портокал управляваше света.

Беше неочаквана работа, тази временна абдикация на Небесното провидение, на един най-обикновен портокал да му бъде поверено всичко.

Портокалът, от своята портокалова горичка във Флорида, скромно прие честта. Останалите портокали, птиците и мъжете по тракторите заплакаха от радост; двигателите на тракторите забоботиха хвалебствени химни.

Пилотите на преминаващите самолети правеха по една обиколка над портокаловите насаждения и казваха на своите пътници:

– Под нас са насажденията, където портокалът, който управлява света, расте на един най-обикновен клон.

А пътниците се смълчаваха в благоговение.

Губернаторът на Флорида обяви всеки ден за празник. В летните следобеди Далай Лама идваше в горичката, сядаше с портокала и говореше с него за живота.

Щом настана време да откъснат портокала, никой от сезонните работници не пожела да го стори; обявиха стачка. Бригадирите заплакаха. Останалите портокали се заклеха, че ще станат кисели. Ала портокалът, който управляваше света, каза:

– Не, приятели; време е.

Най-накрая бе доведен един мъж от Чикаго, мъж със сърце ветровито и студено като езерото Мичиган зиме. Той си остави куфарчето, качи се горе с една стълба и откъсна портокала. Птиците се бяха смълчали, а облаците бяха изчезнали. Портокалът благодари на мъжа от Чикаго.

Казват, че докато портокалът минавал през националната производствена и разпределителна система, определени машини се превръщали в злато, шофьори на камиони ставали свидетели на богоявления, застаряващи управители на селски магазини се свързвали с отхвърлените си дъщери лесбийки на Уол Стрийт и всичко бивало простено.

Преди три дни купих портокала за тридесет и девет цента в един от супермаркетите „Сейфуей“ и в тези три дни той остана в моята кошница за плодове и бе мой учител. Днес ми каза:

– Време е.

А аз го изядох.

Сега отново сме оставени сами на себе си.

*превод от английски:
Петър Тушков,
11 октомври 2009 год.*

Този текст ползва условията на договора Криейтив Комънс, [Признание-Некомерсиално-Споделяне на споделеното 3.0 Нелокализиран](#).

Можете свободно:

- да споделяте — да копирате, разпространявате и излъчвате произведението
- да ремиксирате — да адаптирате произведението

Съгласно следните условия:

- **Признание.** Трябва да посочите авторството на творбата по начина,

определен от самия автор или носителя на правата върху произведението (но не и по начин, оставящ впечатлението, че същият/същите подкрепят вас или използването по някакъв начин на творбата от вас).

- **Некомерсиално.** Произведението не може да бъде използвано за комерсиални цели.
- **Споделяне на споделеното.** В случай, че промените, видоизмените или използвайки като основа произведението, го надградите, то полученото производно произведение може да се разпространява само съгласно условията на същия или на подобен на този договор.

* За всяко повторно използване или дистрибуция, вие трябва ясно за останалите да посочите договорните условия за ползване на произведението. Най-добрия начин да направите това е, като сложите линк към тази страница.

* Всяко едно от тези условия може да бъде отхвърлено, ако получите разрешение за това от носителя на правата.

* Нищо в този договор не накърнява или ограничава неимуществените права на автора на произведението.